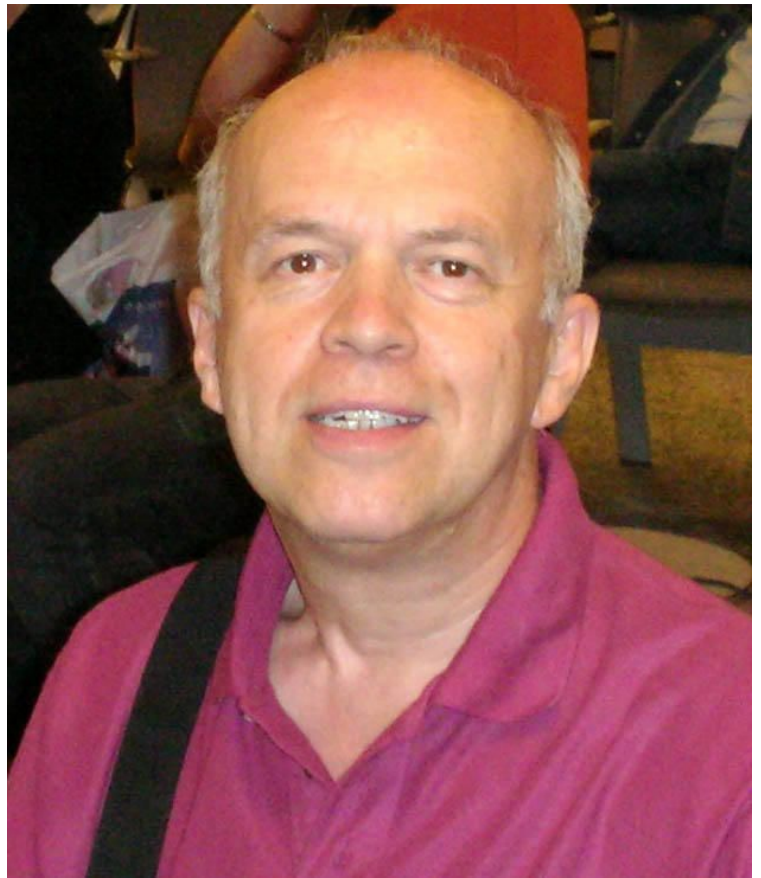

Josep Cots: 'Em sento agredit pel món de la imatge'

Entrevista amb el responsable de la llibreria Documenta, que celebra els trenta-cinc anys amb un debat, un 'after hours' i un concurs de mil paraules

Josep Cots i Ramon Planes eren dos joves barcelonins que l'any 1975 sortien de la Facultat de Filologia. Com que no es veien donant classes, van optar per obrir la [llibreria Documenta](#). Han passat trenta-cinc anys des de llavors, i ho celebren degudament ([programa d'activitats](#)). Hem parlat amb Josep Cots de la llibreria, dels canvis esdevinguts en tots aquests anys i com han afectat el llibre; també de la llibreria clàssica: què en serà, en un món marcat per la imatge i per la revolució digital?

—Amb quin esperit va néixer, l'any 1975, la llibreria Documenta?

—A principi dels setanta hi va haver una mena de febre de muntar llibreries. Era una actitud social. La gent et donava diners per a obrir una llibreria, un fet que ara sembla inconcebible. Obrir una llibreria era una manera de fer Catalunya, de fer antifranquisme... Si et passejaves pel país, a totes les ciutats mitjanes (Vic, Olot, Granollers, Mataró...) hi havia una llibreria. La primera llibreria emblemàtica d'aquella època va ser el Cinc d'Oros, que es va obrir a final dels seixanta. Però, de totes les que es van arribar a obrir, a Barcelona no resta sinó la nostra.

—Li sap greu haver triat l'ofici de llibreter?

—De cap manera! Què dius ara! Sóc molt feliç aquí, entre llibres. La Documenta és una llibreria petita, pels estàndards actuals, però jo faig el meu camí i en gaudeixo, perquè no sóc el gerent. Jo poso els llibres cada dia a les taules, els toco, els llegeixo... I això, la gent ho sap.

—A parer seu, quines virtuts ha de tenir un bon llibreter?

—Un bon llibreter ha de llegir, perquè ha de saber què ven. Un llibreter és clar que no es pot descuidar de vendre, perquè és un botiguer també, però ha de llegir, conèixer els autors... per poder orientar els lectors.

—I quina mena de client valora més?

—El que m'aconsella llibres. N'arriben tants, de llibres, que és impossible de llegir-los tots, i quan s'estableix un diàleg de recomanacions amb els clients, és fantàstic. A mi m'agrada fer club.

—La Documenta ha estat una llibreria activa i compromesa amb la literatura i amb la cultura. Segurament que n'és l'exemple més clar la institució del Premi Documenta, una plataforma de llançament de nous valors, de joves de menys de trenta-cinc anys. Enguany, en fareu una edició especial, del premi?

—Doncs, encara no ho sé. Em trobo en crisi amb aquest premi.

—Què vol dir?

—Ningú no és jove eternament. I jo m'adono que em faig gran i em fa l'efecte que imposo respecte als joves de vint anys. I precisament aquests dies em demano si he de mantenir el premi, si l'he de canviar, si l'he de tancar...

—En canvi, els trenta-cinc anys de la llibreria li han despertat les ganes de fer coses i d'obrir debat. Les activitats comencen avui precisament, amb el debat 'Cultura visual i literatura a l'inici del segle XXI' i continuaran demà, divendres, amb un 'after-hours'...

—Totes les activitats que organitzem es mouen entorn d'una idea que fa temps que em ronda pel cap: em sento agredit pel món de la imatge. Com més va, més la societat prioritza la imatge i arracona la lletra. I t'ho demostraré amb tres anècdotes recents. Primera, el gremi de llibreters em proposa de posar una pantalla o dues a la llibreria amb anuncis de llibres i d'editorials. Quan m'ho van proposar, em vaig quedar glaçat. Segona, l'altre dia va venir un comercial a portar-me el seu llançament de Sant Jordi. Em va donar un opuscle que contenia les primeres pàgines d'un llibre, i al darrere hi havia un DVD que l'explicava. I l'última, l'exposició del Monzó. És divertidíssima, però, en Monzó, el descobreixes obrint els seus llibres. L'exposició és molt plàstica i rememora perfectament una època, però no hi trobes ni un sol llibre obert. Vejam, per mi, Monzó no és l'època, sinó com explica l'època.

—És per això que convida Julià Guillamón al debat i que ha triat el tema de la cultura visual?

—És clar. Però, ep!, quan dic això, no ho dic pas des de l'enyorança. La vida és canvi i el món canvia. Però trobo que val la pena de reflexionar sobre la invasió de la imatge en tots els àmbits. És un fet social. I voldria que en Guillamón m'expliqués aquest concepte de la visualització de la literatura i de la novel·la visual.

—El concurs 'Una imatge i mil paraules' també forma part d'aquest debat...

—És una paròdia de la dita 'una imatge val més que mil paraules'. No és pas veritat. I estic convençut que ho demostrarem amb el concurs, que amb mil paraules es poden fer infinitat d'imatges literàries.

—I d'aquest 'after-hours', què me'n diu?

—Que obrirem tota la nit, que no vol ser un acte seriós, sinó que volem passar una bona estona i xerrar amb l'un i xerrar amb l'altre, amb un got de vi o de cervesa i recordar la mà de nits que hem passat llegint.

—En aquesta revolució digital que vivim, quin futur preveu per a una llibreria clàssica com Documenta?

—Doncs, la veritat, sóc bastant pessimista. Una llibreria com la Documenta em sembla que es troba en extinció. És que el món mediàtic té un pes tan enorme! Ara, del llibre digital, és difícil de parlar-ne, perquè no sabem pas què passarà. La lògica ens diu que s'imposarà, però el món no és fet precisament de lògica. Té molts avantatges un lector digital (la comoditat de tenir molts llibres en molt poc espai), però ara per ara és un objecte 'antilectura'. Per a llegir un informe, fantàstic; per a llegir una novel·la...? Ara, desgraciadament, sí que em puc imaginar que les llibrereries clàssiques com la Documenta desapareguin.

—A part les activitats anunciades n'hi haurà més. Ens en pot avançar cap?

—Per Sant Jordi vull fer una gran rucada, però encara no es pot explicar. I per al mes de maig ja he lligat un recital de poesia amb la Dolors Miquel, que m'agrada molt. Té un poema, encara inèdit, que es titula 'Dona davant la televisió', i ens el recitarà.

18 març 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)